

Цитування:

Заря С. В. Від естрадних вокальних конкурсів до медіаформатів. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2025. № 2. С. 390–395.

Zarya S. (2025). From Estrada Vocal Contests to Media Formats. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*, 2, 390–395 [in Ukrainian].

Заря Світлана Валеріївна,
кандидат мистецтвознавства, доцент,
доцент Київської муніципальної академії
естрадного та циркового мистецтв,
докторантка Національної академії керівних
кадрів культури і мистецтв
<https://orcid.org/0000-0001-8047-7068>
s.zarya@kmaesm.edu.ua

ВІД ЕСТРАДНИХ ВОКАЛЬНИХ КОНКУРСІВ ДО МЕДІАФОРМАТІВ

Мета роботи – дослідити еволюцію українського естрадного вокалу крізь трансформації національних і міжнародних вокальних конкурсів, а також ключових медіаформатів протягом останніх десятиліть. **Методологія дослідження** базується на історико-культурологічному підході та системному аналізі, для глибшого розуміння трансформації національних і міжнародних вокальних конкурсів. **Наукова новизна** роботи полягає що вперше простежується еволюція українського естрадного вокалу в контексті вітчизняних фестивалів до сучасної інтеграції у телевізійні реаліті-шоу, комплексно аналізуючи при цьому вплив цих конкурсів та медіаформатів на формування критеріїв професіоналізму та механізмів появи нових зірок на українській естрадній сцені. **Висновки.** В статті доводиться, що естрадні вокальні конкурси відіграли фундаментальну роль у становленні та розвитку української естрадної вокальної школи. На початкових етапах, національні фестивалі, такі як «Червона Рута», «Пісенний Вернісаж» та «Конкурс імені Володимира Івасюка», були основними платформами для виявлення талантів, формування професійних стандартів та популяризації україномовної пісні. Вони не лише відкривали нові імена, а й сприяли розвитку української музичної індустрії. З появою та розвитком телебачення, а згодом і глобальних медіаформатів, таких як «Євробачення», «Голос країни» та «Х-Фактор», відбулася трансформація як самих конкурсів, так і шляхів розвитку естрадних вокалістів. Ці міжнародні проєкти перетворили вокальні змагання на масштабні телевізійні реаліті-шоу, де важливим став не лише вокальний талант, а й харизма, здатність працювати з камерою, емоційна подача та історія учасника. Еволюція медіаформатів суттєво змінила механізми появи нових зірок та взаємодії артистів з аудиторією. Ця трансформація підкреслює гнучкість та здатність української естради до постійного оновлення, залишаючись при цьому важливим елементом національної культури.

Ключові слова: Естрадний вокал, вокальні конкурси, медіаформати, соціокультурні трансформації, українська музика, шоу-бізнес.

Zarya Svitlana, Candidate of Art History, Associate Professor, Kyiv Municipal Academy of Circus and Performing Arts, doctoral student at the National Academy of Culture and Arts Management

From Estrada Vocal Contests to Media Formats

The purpose of the article is to comprehensively investigate the evolution of Ukrainian estrada vocal music, tracing its journey through the transformations of national and international vocal contests, as well as key media formats over the past decades. We aim to identify how these changes have influenced vocal performance style, aesthetics, and the ways artists interact with their audience. **The research methodology** is based on a historical and culturological approach and systemic analysis. This approach allows for a deeper understanding of the transformation of both national ('Chervona Ruta', 'Song Vernissage', 'Volodymyr Ivasiuk Contest') and international ('Eurovision', 'The Voice of Ukraine', 'The Voice Kids', 'X-Factor') vocal contests, as well as their impact on estrada art. Research methods include the analysis of archival materials, media content, and the socio-cultural processes that shaped the Ukrainian estrada landscape. **The scientific novelty** of this work lies in the systematic and comprehensive analysis of the evolution of Ukrainian estrada vocal music, which is traced for the first time from its emergence and development within the context of national festivals to its contemporary integration into television reality shows. The study comprehensively analyses, for the first time, the impact of these contests and media formats on the formation of professional criteria and the mechanisms for the emergence of new stars on the Ukrainian estrada stage. It also reveals how the interaction between artists and their audience has changed due to the evolution of the media landscape, from traditional concert performances to interactive reality show formats and digital platforms. **Conclusions.** The article argues that estrada vocal contests played a fundamental role in the establishment and development of the Ukrainian estrada vocal school. In the initial stages, national festivals such as 'Chervona Ruta', 'Song Vernissage', and the 'Volodymyr Ivasiuk Contest' served as primary platforms for discovering talent, forming professional standards, and popularising Ukrainian-

language songs, which contributed to the development of the Ukrainian music industry. With the advent and evolution of television, and subsequently global media formats such as 'Eurovision', 'The Voice of Ukraine', and 'X-Factor', a significant transformation occurred in both the contests themselves and the career paths of estrada vocalists. These international projects transformed vocal competitions into large-scale television reality shows, where not only vocal talent but also charisma, media appeal, camera presence, emotional delivery, and the participant's personal story became crucial. Furthermore, the evolution of media formats significantly changed the mechanisms for the emergence of new stars and the interaction between artists and their audience, shifting from traditional formats to digital platforms and social networks. This transformation highlights the flexibility and continuous capacity of Ukrainian estrada to innovate, while remaining an important element of national culture.

Keywords: Estrada vocal, vocal contests, media formats, socio-cultural transformations, Ukrainian music, show business.

Актуальність теми дослідження. В Україні ХХІ століття стало періодом соціокультурних трансформацій, які змінили естетику та соціальну роль естрадного вокалу. Цей шлях еволюції нерозривно пов'язаний з розвитком та впливом різноманітних вокальних конкурсів, які були не просто майданчиками для демонстрації талантів, а й зробили зміни у вітчизняній музичній індустрії. Після періоду становлення незалежності, український естрадний вокал потребував нових поштовхів для розвитку. Саме тоді головну роль відіграли національні вокальні конкурси, такі як легендарна «Червона Рута», «Пісенний Вернісаж» та «Конкурс ім. Володимира Івасюка». Вони стали фундаментальною основою для відродження української естради, сприяючи формуванню самобутньої пісенної школи, відкриттю нових імен та розвитку україномовного контенту в музичному просторі. Комплексний аналіз взаємозв'язку між естрадними вокальними конкурсами та медіаформатами дає можливість отримати глибоке розуміння минулого, сьогодення та майбутнього українського естрадного вокалу, що робить дане дослідження актуальним та значущим як з наукової, так і з практичної точки зору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання розвитку естрадного вокального мистецтва в історичному та сучасному аспектах досліджувалися багатьма вченими в Україні. Естрадне вокальне мистецтво досліджували: Т. Самая, І. Бобул, М. Чеботарь, М. Дружинець Т. Каблова, М. Мозговий, Ю. Маслова. Науковець О. Локтіонова-Ойцюсь досліджувала образ естрадного співака. Українській пісні приділили увагу - А. Бурлака, Я. Подунай, Х. Охїтва. Мистецтво аранжування дослідив С. Гіга. Емоційну сферу у вокальній творчості дослідила О. Єрошенко. Телевізійним конкурсам приділили увагу науковці як А. Фурдичко, Н. Брояко, В. Юрчук.

Н. Овсяннікова розглядала «основні тенденції розвитку вокальних фестивалів-

конкурсів у сучасній Україні» [2]. М. Дружинець проаналізувала основні тенденції і перспективи розвитку пісенного конкурсу Євробачення та вокальних талант-шоу «Х-Фактор», «Голос країни» в медіапросторі [1].

Я. Подунай у своєму дослідженні «Продюсерські агенції та музичні фестивалі як чинники стильового оновлення української естрадної пісні 1990-х років» аналізує роль «Червоної Рути» та «Території А» у формуванні україномовної естради 90-х, що є прямим попередником того, що ви досліджуєте [3]. Вивчення цієї теми сприяє глибшому розумінню процесів, що формують сучасну українську музичну сцену, а також визначенню її місця у світовому контексті. Таким чином, дослідження еволюції українського естрадного вокалу є важливим не лише з мистецької, а й з культурологічної та соціальної точки зору.

Мета дослідження – дослідити еволюцію українського естрадного вокалу крізь трансформації національних і міжнародних вокальних конкурсів, а також ключових медіаформатів протягом останніх десятиліть.

Виклад основного матеріалу. Естрадне вокальне мистецтво України пройшло довгий і складний шлях, відображаючи всі соціокультурні трансформації, що відбувалися в суспільстві. Від часів до сучасної незалежності, українська естрада формувалася під впливом політичних змін, економічних умов та культурних тенденцій. На початку 1990-х років з'явилися нові українські гурти та виконавці, які не боялися бути відвертими. Це був період швидкого становлення саме українського шоу-бізнесу. Початок ХХІ століття для виконавців знаменувався новим етапом їх творчого становлення. Естрадні вокалісти вийшли на новий рівень професіоналізму та комерційності. Після здобуття Незалежності Україна активно інтегрувалася у світовий культурний простір, що не могло не позначитися на розвитку музичної індустрії. На зміну радянським

стандартам прийшла відкритість до нових стилів, жанрів та технологій, а соціокультурні трансформації суспільства безпосередньо вплинули на формування нового обличчя української естради.

В Україні в цей період активно відбудовувався ринок шоу-бізнесу, який ставав більш структурований, почали з'являтися великі та малі продюсерські центри, відкривались нові музичні канали, які спеціалізувались на «музичному контенті, як наприклад всім знайома «Територія А», канал «O-TV», «M1», «M2», «Music Box Ua», «Eu Music HD», «4Ever music», «Наше music HD» [9].

В цей період починає з'являтися багато вищих навчальних закладів, де здобувачі могли навчатися за новими освітніми програмами як «Естрадний спів» та отримувати спеціалізацією - «Концертний виконавець, викладач фахових дисциплін», саме за напрямом естрадного співу, а не академічного або народного, чи хорового диригента, як це було раніше. Становлення музичної індустрії України сприяло в цей період інтенсивному розвитку різноманітних вокальних шкіл, як наприклад в музичних школах почали з'являтися вокальні відділення, також проводились майстер-класи, почали створюватися безліч конкурсів та фестивалів естрадних вокалістів, що стало поштовхом для появи нових талановитих виконавців та народження нових зірок.

На початку 2000-х років домінували конкурси, що переважно зосереджувалися на виконавській майстерності та інтерпретації відомих творів (кавер-версій). Серед них, такі відомі конкурси як «Пісенний вернісаж», один з найпрестижніших фестивалів сучасної української пісні, головною метою цього конкурсу було виявлення та підтримка нових талантів, а також визнання заслуг вже відомих митців композиторів та поетів. Він проводився щорічно у Національному палаці «Україна», (і доречі автор цього дослідження є лауреатом цього конкурсу). Серед лауреатів були Катерина Бужинська, Оксана Пекун, Степан Гіга, Камалія, Тетяна Самая та багато інших.

Фестиваль «Червона рута», який було названо на честь відомої пісні Володимира Івасюка, у 2000-х роках зазнав оновлення та став важливим етапом для багатьох молодих артистів, особливо з регіонів. Він залишається знаковою подією для української музики і сьогодні, зберігаючи баланс між естрадною, фольклорною та авторською піснею. Серед лауреатів цього фестивалю є гурт «Даха-

Браха», Катя Chili, «Воплі Відоплясова», «Брати Гадюкіни» та багато інших.

«Фестиваль-конкурс ім. Володимира Івасюка», присвячений пам'яті видатного українського композитора. Участь у конкурсі брали виконавці з різних регіонів України та інших країн. В конкурсній програмі часто звучали пісні Володимира Івасюка, такі як «Червона рута» та «Я піду в далекі гори». Серед лауреатів були Н. Валецька, О. Пономарьов, Т. Решетняк (нині TAYANNA) та інші.

Фестиваль «Море друзів» – це «міжнародний молодіжний пісенний телефестиваль та конкурс, який проходив у Ялті, з ініціативи М. Мозгового за сприяння Міністерства культури і мистецтв, молоді та спорту України. Серед лауреатів були: О. Пономарьов, Н. Могилевська, Е. Баталова, М. Одольська, Ю. Юрченко, Н. Валецька, Н. Чобану (Молдова) [5].

«Таврійські ігри» - «перший міжнародний фестиваль в Україні, фестиваль музики, краси та спорту. «Таврійські Ігри» вплинули на формування музичного світогляду та смаків українців. Для вітчизняного шоу-бізнесу фестиваль став майданчиком, який дав можливість заявити про себе багатьом артистам та став стрімким поштовхом їх популярності». В цьому фестивалі приймали участь всі відомі зірки шоу-бізнесу [4].

«Чорноморські ігри» - «наймасштабніший та найпрестижніший благодійний дитячий фестиваль на території України, який заснований президентом компанії «Таврійські Ігри» Миколою Баграєвим. Фестиваль проводився з 1998 року у розпал курортного сезону в місті Скадовськ Херсонської області, на березі Чорного моря. Найвідомішими випускниками стали: Тіна Кароль, Надя Дорофєєва, Настя Каменських, Іван Дорн, Міка Ньютон, Іван Березовський, MamaRika, Женья Анішко, Юлія Саніна та інші українські виконавці» [7].

Естрадні вокальні конкурси ХХІ століття мали значний вплив на розвиток естрадного вокалу. Ці конкурси відкрили двері для тисяч молодих виконавців, надаючи їм унікальну можливість бути почутими та отримати професійний старт, незалежно від їхнього соціального статусу чи місця проживання. Участь у таких конкурсах часто передбачає інтенсивне навчання, роботу з досвідченими викладачами з вокалу, хореографами та продюсерами. Це значно покращувало виконавські навички, сценічну майстерність та артистизм учасників. Конкурси стали

майданчиком для появи нових музичних тенденцій. Вони впливали на популярність певних пісень, виконавців та стилів виконання, формуючи музичні смаки широкої аудиторії.

Феномен вокальних конкурсів завжди відігравав значну роль у розвитку музичної культури та виявленні нових талантів. В Україні, як і в багатьох інших країнах, фестивалі та конкурси пройшли складний шлях трансформації, перетворившись з камерних подій на локальному рівні в грандіозні телевізійні шоу. Значним кроком в еволюції естрадного вокального мистецтва стали телевізійні конкурси та шоу програми. З переходом на новий рівень, так би мовити, новий формат, телевізійні конкурси та шоу-програми збільшили аудиторію глядачів, яким стало зручно та безкоштовно відвідувати концертні зали прямо з дому, дивлячись телевізор. Особливості фестивалів та конкурсів до телевізійних проєктів створювали обмежену аудиторію, переважно це були тільки відвідувачі концертних залів. Наявність обмежених ресурсів, впливали на якість звуку, освітлення та загальну постановку. Саме головне, що інформацію про переможців та хід конкурсів поширювалася через місцеві газети та радіо.

Розвиток телевізійних технологій, зокрема покращення якості зображення та звуку, дозволив транслювати масштабні події на широку аудиторію. Поява супутникового та кабельного телебачення розширила покриття. Зростання ринку розважального контенту та конкуренція між телеканалами, стимулювали пошук нових, привабливих для глядача форматів. Вокальні конкурси виявилися ідеальним продуктом, для нових талантів.

Після 2000-х років українське телебачення почало активно освоювати формат вокальних шоу. Перший проєкт був «Караоке на майдані», як поштовх для молодих артистів та розважальне шоу. В цьому проєкті приймали участь молоді виконавці, як Тіна Кароль, Віталій Козловський та багато інших. Потім з'явився проєкт «Шанс», який вели Кузьма Скрябін (Андрій Кузьменко) та Наталія Могилевська, він виник як продовження популярної програми «Караоке на Майдані». Цей надзвичайно цікавий проєкт, який став платформою для багатьох сучасних українських артистів.

Початок XXI століття ознаменувався глобальною трансформацією світового ринку шоу-бізнесу, ключову роль у якій відіграло впровадження нових телевізійних форматів, таких як «реаліті-шоу».

Успіх таких світових шоу, як «Голос» (Нідерланди) та «Х-Фактор» (Британський проєкт) спонукав українські телеканали придбати ліцензії та адаптувати формати цих шоу-конкурсів для українського контенту. Потім з'явився проєкт «Голос діти», конкурс для юних талантів. Глядачі все більше шукали розважальний контент, який би поєднував елементи «реаліті-шоу», музики та особистих історій. Телевізійні вокальні конкурси задовольняли цей попит, пропонуючи «історію успіху» та можливість співпереживати учасникам. Також телевізійні проєкти стали ефективним інструментом для швидкого та масового виявлення нових талантів, оминаючи продюсерські центри.

А. Фурдичко, Н. Брояко, В. Юрчук стверджували, що «телевізійні талант-шоу здійснюють значний вплив на формування культурних уподобань та професійних амбіцій молодих людей. Вони створюють медійне поле, де вокал та виконавська майстерність виступають не лише як засіб самовираження, а й як інструмент конкуренції і публічного визнання» [6].

Телевізійні шоу відкрили можливості для талановитих людей з усієї країни, незалежно від їхнього соціального статусу чи місця проживання. Учасники отримували миттєве визнання та аудиторію, що раніше займало роки. Водночас, масова популярність не завжди гарантувала довготривалу кар'єру. Багато переможців та фіналістів, нажалі зникли з поля зору після завершення проєкту. Шоу часто формували тренди, популяризуючи певні жанри або пісні. Телевізійні проєкти завжди були і будуть високобюджетними проєктами, що зумовило активне залучення спонсорів та рекламних звернень. Шоу ставали частиною національного культурного простору і об'єднували родини перед екранами. Успіх на телевізійних шоу міг стати трампліном для міжнародної кар'єри або участі у національному відборі «Євробачення», щоб поїхати та представити країну на міжнародному рівні.

Як приклад естрадна виконавиця Руслана Лижичко, переможниця конкурсу Євробачення у 2004 році, яка своїм виступом з піснею «Wild Dances» («Дикі танці» автор цього хіта став чоловік співачки Олександр Ксенофонов), не тільки принесла Україні першу перемогу на цьому конкурсі, а й відкрила українську музику всьому світу. Її енергетика, етнічні мотиви та новаторський підхід стали еталоном для багатьох. Як згадує через 20 років співачка в своєму інтерв'ю на каналі «1+1» в програмі

«Сніданок з 1+1»: «Україна тоді не мала бюджету на участь, і ми з чоловіком Олександром Ксенофонтовим самі фінансували поїздку. Під час підготовки до конкурсу команда зіткнулася з кількома викликами. На репетиції перед півфіналом сцена не витримала українських диких танців і тріснула. У день фіналу я втратила голос через перенапруження. Незважаючи на труднощі, виступ став тріумфальним, і Україна отримала рекордні 280 балів від глядачів, максимальні 12 балів від восьми країн» [8].

Також серед яскравих, на мій погляд, представників України, була Верка Сердючка (Андрій Данилко), унікальний артист, який підкорив Європу своїм образом та піснею «Dancing Lasha Tumbai» (автор А. Данилко). Його музика, що поєднує гумор, самоіронію та запальні ритми, стала візитівкою української естради. Успіх на Євробаченні у 2007 році (друге місце) засвідчив його феноменальний талант.

Джамала – (Сусана Джамаладінова) також переможниця Євробачення 2016 року з піснею «1944» (автор цієї пісні сама виконавиця), яка торкнулася історичної трагедії всього кримськотатарського народу.

Alyona Alyona (Альона Савраненко) та Jerry Heil (Яна Шемяєва) - українські співачки, які представляли Україну на Євробаченні у 2024 році з піснею «Teresa & Maria» (автори цієї вокальної композиції - Alyona Alyona, Jerry Heil, А. Чілібі, І. Клименко). Alyona Alyona – реп-виконавиця, яка підкорила слухачів своєю відвертістю, оригінальністю та соціальною спрямованістю текстів. Jerry Heil – молода співачка, відома своїми гумористичними та ліричними піснями, а також вірусними хітами в соціальних мережах. Їхній дует є яскравим прикладом поєднання різних стилів та поколінь.

Наукова новизна роботи полягає що вперше простежується еволюція українського естрадного вокалу в контексті вітчизняних фестивалів до сучасної інтеграції у телевізійні реаліті-шоу, комплексно аналізуючи при цьому вплив цих конкурсів та медіаформатів на формування критеріїв професіоналізму та механізмів появи нових зірок на українській естрадній сцені.

Висновки. Еволюційний перехід вокальних конкурсів в Україні від локальних подій до масштабних телевізійних проєктів є яскравим прикладом динамічного розвитку медіа та культури. Телевізійні шоу значно вплинули на українську музичну індустрію, спростувавши простий доступ до сцени,

прискоривши процес виявлення та просування нових талантів через телебачення.

Початок XXI століття став справжнім проривом для молодих естрадних вокалістів. З поширенням телебачення, інтернету та соціальних мереж музичні конкурси перетворилися на потужні платформи для відкриття талантів. Сцена естрадної пісні стала доступнішою для кожного. Еволюція естрадного вокального мистецтва в Україні у XXI столітті відображає складний шлях країни до самоідентичності та інтеграції у світовий культурний простір. Відкритість до нового, використання технологій, соціальна відповідальність та, звичайно, безперечний талант українських виконавців - усе це дозволило українській естраді не тільки вистояти, а й розквітнути, здобувши визнання як на батьківщині, так і за її межами.

Еволюція українського естрадного вокалу протягом XXI століття є яскравим прикладом глибоких соціокультурних трансформацій, де вокальні конкурси та медіаформати відіграли ключову, часто визначальну роль. Цей шлях розвитку характеризувався низкою етапів, кожен з яких привносив якісно нові зміни та соціальну роль вокального мистецтва в Україні. Початок XXI століття, який формувався на зламі епох після здобуття Україною незалежності, ознаменувався діяльністю національних конкурсів, таких як «Червона Рута», «Пісенний Вернісаж», «Таврійські ігри» та інші. Ці фестивалі стали не просто майданчиками для демонстрації талантів, а і становленням українського естрадного вокалу. Вони сприяли формуванню національної пісенної школи, відкриттю нових імен та затвердженню україномовного контенту в музичному просторі. Саме ці конкурси заклали основи для подальшого розвитку шоу-бізнесу, формуючи перші професійні критерії естрадного співу в умовах нового часу. Вони були першою сходинкою до професіоналізації та інтеграції в масову культуру. З розвитком глобалізаційних процесів та стрімким поширенням медіаіндустрії, на арену вийшли нові, глобальні формати, що кардинально змінили формат естрадного вокалу. Участь України в Пісенному конкурсі «Євробачення» стала потужним поштовхом у світовий музичний простір, підвищила професійні стандарти та відкрила нові можливості для міжнародної сходинки української культури. Аналог в Україні ліцензійних «реаліті-шоу», як «Голос країни», «Голос діти» та «Х-Фактор», змінила механізми появи нових зірок. Ці проєкти

спростили доступ до великої сцени, створивши сходинки для тисячі вокалістів. Вони не лише трансливали нові виконавські вимоги (від універсальної вокальної техніки до вміння працювати з камерою та аудиторією), а й активно формували музичні смаки населення, перетворюючи естрадний вокал у масовий телевізійний контент.

Література

1. Дружинець М. Пісенний конкурс Євробачення та вокальні телевізійні талант-шоу як фактор європеїзації та євроінтеграції української культури. *Мистецтвознавчі зап.* 2019. Т. 35. С. 280–287.
2. Овсяннікова Н. Основні тенденції розвитку вокальних фестивалів-конкурсів у сучасній Україні. *Мистецтвознавчі зап.* 2018. Вип. 33. С. 435–441.
3. Подунай Я. Продюсерські агенції та музичні фестивалі як чинники стильового оновлення української естрадної пісні 1990-х років» URL: <https://journals.urau.ua/mz/article/view/293940> (дата звернення: 30.05.2025).
4. Таврійські ігри. URL: <https://www.tavriagames.com/tavrijski-igri.html> (дата звернення: 05.05.2025).
5. Фестиваль «Море друзів». URL: <https://esu.com.ua/article-69272> (дата звернення: 05.05.2025).
6. Фурдичко А.О., Брояко Н.Б., Юрчук В.В. Талант-шоу «Голос країни» в українській поп-музиці» URL: <https://zbirnyky.rshu.edu.ua/index.php/ucpmk/article/view/769> (дата звернення: 20.04.2025).
7. Чорноморські ігри. URL: <https://www.tavriagames.com/chornomorski-igri.html> (дата звернення: 06.05.2025).
8. 20 років з перемоги України на Євробаченні-2004: ексклюзивні спогади Руслани Лижичко URL: <https://www.youtube.com/watch?v=B6K4mAQ0R2s> (дата звернення: 05.05.2025).
9. 7 музичних каналів України. URL: <https://www.ivetta.ua/7-muzichnih-kanaliv-ukrayini/> (дата звернення: 05.05.2025).

References

1. Druzhynets, M. (2019). The Eurovision Song Contest and Vocal Television Talent Shows as a Factor in the Europeanisation and European Integration of Ukrainian Culture. *Art Studies*, 35, 280–287 [in Ukrainian].
2. Ovsyannikova, N. (2018). Main Trends in the Development of Vocal Festivals and Competitions in Modern Ukraine. *Art Studies*, 33, 435–441 [in Ukrainian].
3. Podunai, Y. (2023). Production Agencies and Music Festivals as Factors in the Stylistic Renewal of Ukrainian Pop Songs in the 1990s. *Art Notes*, 44, 149–154. Retrieved from <https://journals.urau.ua/mz/article/view/293940> [in Ukrainian].
4. Tavriia Games. (n.d.). URL: <https://www.tavriagames.com/tavrijski-igri.html> [in Ukrainian].
5. Sea of Friends Festival. (n.d.). URL: <https://esu.com.ua/article-69272> [in Ukrainian].
6. Furdychko, A. O., Broiako, N. B., & Yurchuk, V. V. (2024). Talent Show ‘The Voice of the Country’ in Ukrainian Pop Music. *Ukrainian Culture: Past, Present, and Paths of Development (Cultural Studies)*, 48, 188–194. <https://doi.org/10.35619/ucpmk.v48i.769>. Retrieved from <https://zbirnyky.rshu.edu.ua/index.php/ucpmk/article/view/769> [in Ukrainian].
7. Black Sea Games. (n.d.). Retrieved from <https://www.tavriagames.com/chornomorski-igri.html> [in Ukrainian].
8. 20 Years since Ukraine’s Victory at Eurovision 2004: Exclusive Memories of Ruslana Lyzhychko. (2024). Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=B6K4mAQ0R2s> [in Ukrainian].
9. Seven Music Channels of Ukraine. (March 26, 2020). *Ivetta*. Retrieved from <https://www.ivetta.ua/7-muzichnih-kanaliv-ukrayini/> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 08.05.2025
Отримано після доопрацювання 12.06.2025
Прийнято до друку 19.06.2025